

தத்தம் செய்வதற்கு முன்பு இருந்த சிறிதளவு துணிகரமான பாவங்கள்

RE PARTIALLY WILFUL SINS BEFORE CONSECRATION

இரண்டு வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகளால் பாவம் கண்ணோக்கப்படவேண்டும். எல்லோரும் பாவிகள் என்று வேதாகமம் பிரகடனப்படுத்துகிறது. ஏதேனின் முழு மனுக்குலமும் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டது. முழு மனுக்குலமும் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்பட்டது.

1) இந்த பாவிகள், தவறு என்று அறிந்தே செய்ததன்மூலம் தங்கள் மனசாட்சியை ஏறத்தாழ கடினப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடும். இவ்வாறாக மனதளவிலும், ஒழுக்கரீதியாகவும், சாரீரீதியாகவும் இன்னும் கூடுதலான சீர்கேட்டை ஏற்படுத்தக்கூடும். இல்லாவிடில், 2) பாவத்துக்கெதிராகவும் அவர்களது சொந்த பலவீனத்துக்கு எதிராகவும் போராடவும், தங்களது குணாதிசயத்தையும், தங்கள் ஜீவியத்தையும் முன்னேறச் செய்யவும் முயற்சிப்பார்கள். இந்த இரண்டில் இவர்கள் எதைச் செய்தாலும், ஒன்று அவர்கள் முன்னேறுவார்கள் அல்லது சீர்கேட்டைவார்கள்.

ஆனால் தேவன் தற்காலத்தில் உலகின் ஜனங்களோடு இந்த இரண்டு வழிமுறைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. திரும்பிவந்து, தம்மோடு இசைவாகின்ற அனைவரும் ஆயிரவருடயுகத்தின் தயவு நிறைந்த ஏற்பாடுகள் மூலம் தேவசாயலும் தயவும் பெற்று சீர்பொருந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். அது அவர்களது பரிட்சையின் காலமாக இருக்கப்போகிறது. அவர்களது தற்கால வாழ்க்கை அவர்களுடைய குணாதிசயத்திற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்றாலும், மனுக்குலத்தின் தற்போதைய போக்கின்படி அவர்கள் சென்றடையும் நித்திய இடம் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் அடுத்த யுகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள வாய்ப்புகளுக்கு கீழ்ப்படி தற்கால அனுபவங்கள் அவர்களுக்கு உறுதுணையாய் இருக்கும். சிலரது தற்கால ஜீவியம் அவர்களது இருதயங்களை கடினப்படுத்தியிருப்பதாக தோன்றுவதால், வரவிருக்கும் யுகத்தில் மெய்யாகவே, ராஜ்யத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு அவர்களது இருதயம் இசைவாக வேண்டுமானால், அவர்கள் செவிசாய்த்து, கீழ்ப்படிதலைக் கற்கும் மனப்பாங்கின்கீழ் கொண்டுவர அவர்களுக்கு அநேக அடிகள் அவசியமாயிருக்கிறது. தற்போது மனிதனது செய்கை சீர்கேட்டையோ அல்லது குணாதிசய மேம்பாட்டையோ அடையச்செய்தாலும், அது அவர்களை நித்திய ஜீவனுக்கோ அல்லது நித்திய மரணத்திற்கோ கொண்டுசெல்லாது. உலகம் முழுவதும் தற்போது முதலாம் மரணமாகிய ஆதாமின் தண்டனையின்கீழ் உள்ளது. வருங்கால வாழ்வு மற்றும் வருங்காலத்துக்குரிய

நம்பிக்கை உண்டு என்றும், இந்த தண்டனைத்தீர்ப்பிலிருந்து எப்படி விடுவிக்கப்பட்டபோகின்றனர் என்றும், ஏன் இவ்வாறு நடைபெறவேண்டும் என்றும், தேவன் எளிதில் விளங்கும்படி அறிவித்திருக்கிறார். அதற்கும் மேலாக, நம்மில் சிலர் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த தற்கால யுகத்தின்போது, ஒரு விசேஷசெய்தியை அவர் கொடுத்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நித்தியஜீவனை அளிக்க தேவன் கிருபையாய் திட்டமிட்டிருப்பாரானால், அவரோடு இசைந்திருக்க விரும்புகிறவர்கள், தற்போது அதை பெற்றுக்கொள்வார்கள். பாவத்திலிருந்து விலகி அதற்கு எதிராக ஜீவிக்கிற நாம், தேவனுக்கும் அவரது நீதிக்கும் ஊழியக்காரர்களாவோம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். இந்த நிலைப்பாட்டை எடுத்திருக்கிற அனைவரும் கர்த்தரால் வழிநடத்தப்பட்டு, அவரது வார்த்தையின்மூலமும் ஏற்பாடுகளின்மூலமும் அதன் நிபந்தனைகள் மற்றும் விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு நடப்போர், கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாக, சபைக்கூட்டத்தாராக ஆவார்கள். இவர்கள் எல்லாருடைய தேவைகளையும் போதுமான அளவுக்கு நிறைவுசெய்கிற வகையில் தேவனுடைய ஏற்பாடுகள் மிகவும் விசாலமாயிருக்கிறது.

இப்பொழுது மட்டுமே மனப்பூர்வமான பாவமாகிய மரணத்துக்கேதுவான பாவம் என்பது நிலைத்திருந்து, அவர்களுக்கு நித்திய மரணமா அல்லது நித்திய ஜீவனா என்று தீர்மானிக்கும். கர்த்தருடைய நாவாக இருந்து அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார்; கிறிஸ்துவின் சபையாகிய நாம், இயேசுவிடத்திலிருந்த சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்தபிறகு, தேவனுடைய ஆவியைப்பெற்றபிறகு, பரலோக ஈவை ருசிபார்த்தபிறகு மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்வோமேயானால், பாவத்துக்கென செலுத்தப்பட வேறொருபலி இனி இராமல், அழிவுமட்டுமே இருக்கும்(எபிரேயர்6:4-6;10:26-31). நாம் மனப்பூர்வமாக பாவம்செய்து, பாவமே மீந்திருக்குமானால், அதன்பிறகு நெறிபிறழ்ந்த சிந்தை பெற்றுள்ளதையும், கழுவப்பட்ட பன்றி மீண்டும் சேற்றுக்குள் புரள திரும்பினதைப்போல, நம் இருதயம் மாறுபட்ட சிந்தையைப் பெற்றிருப்பதையும் நம் ஜீவியம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சபை வகுப்பார் மட்டுமே மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு கடந்துசெல்லமுடியும். இவர்களைத்தவிர வேறொருவராலும் முடியாது. நாம் கர்த்தரோடு நேர்மையான ஒப்பந்தம் செய்துள்ளோம். அதை அவர் புறக்கணிக்கமாட்டார். அவர் அதனை நிறைவேற்றும்பொருட்டு, நம்மை தாங்கிப்பிடிப்பார். நாம் நம் உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றி முடித்தாகவேண்டும் அல்லது தண்டனையாகிய நித்திய மரணத்தை சந்தித்தாகவேண்டும்.

தர்குசைச் சேர்ந்த பவுலின் விஷயம்

நாம் தத்தம் செய்வதற்கு முந்தைய எந்த பாவமும் எது துணிகரமான பாவங்களாயிருந்தாலும் இரண்டாம் மரணத்திற்கு கொண்டுசெல்லாது. அப்படிப்பட்ட மனப்பூர்வமான பாவங்கள், நாம் தத்தம் செய்தபிறகு செய்யப்படுமானால், அதுவே நம்மை இரண்டாம் மரணத்திற்குக் கொண்டுசெல்லும். இதற்கு ஒரு

உதாரணமாக, தர்சூஸ் பட்டணத்தைச் சேர்ந்த பவுலின் அனுபவத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். கிறிஸ்துவின் சபையைத் துன்புறுத்தினபொழுது, சவுல் மனப்பூர்வமான பாவம் செய்யவில்லை என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் இக்காரியங்களை செய்தபிறகு, அதை தாம் தேவஊழியம் செய்வதாக உண்மையாகவே எண்ணிக்கொண்டிருந்ததாக கூறுகிறார். பரிசுத்த ஸ்தேவானைக் கல்லெறியும்பொழுதும் அதே தன்மைக்கொப்பான மற்ற செயல்களைச்செய்தபோதும், தர்சூசைச் சேர்ந்த பவுல், தாம் தேவனுக்கு ஊழியம்செய்வதாக எண்ணிக்கொண்டிருந்ததால், எப்பேர்ப்பட்ட பலம் வாய்ந்த குணஇயல்பைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நம்மால் காணமுடிகிறது. நசரேத்தைச் சேர்ந்த இயேசுவின் பின்னடியார்கள் யூத நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறார்கள் என்றும், யூதமுறைமையை கவிழ்த்துப்போட முயல்கிறார்கள் என்றும் அவர் அனுமானித்திருந்தார். தேவன் ஏற்படுத்தின நியமங்களை தாம் தூணாக இருந்து தாங்கிப்பிடிப்பதாக அவர் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார். தேவசித்தத்துக்கு முரணாக அவர் செய்துவந்த எந்த செயல்களைக்குறித்தும் அவர் எந்த அறிவுறுத்தலையும் பெறவில்லை. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒளியால் அவர் சகுதியாய் சூழப்பட்டு, “சவுலே,சவுலே நீ ஏன் என்னை துன்பப்படுத்துகிறாய்?” என்று கர்த்தர் கூறும் சத்தத்தைக்கேட்டார்.

அவர் திகைப்படைந்து, “ஆண்டவரே, நீர் யார்?” என்று கேட்டார். தாம் கர்த்தரை துன்பப்படுத்தினதாக கேள்வியுற்ற அக்கருத்து, அவருக்கு விநோதமாகத்

தோன்றியது. ஏனெனில் தாம் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்ததாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் தமது தவறை கண்டுகொண்ட அத்தருணமே, தாம் கர்த்தருடைய ஜனங்களை துன்பப்படுத்தி வந்ததை புரிந்துகொண்டார். தெய்வீக சித்தத்துக்கு முழு இசைவாக தம்மை மாற்றிக்கொண்டார். தம்முடைய நேர்மையான இருதயத்தின்மூலம், தாம் மனப்பூர்வமாக தவறுசெய்திருக்கவில்லை என்று சாட்சியமளித்தார்.

பரிசுத்த ஸ்தேவானைக் கல்லெறிந்ததில் ஒருவேளை, சவுல் மனப்பூர்வமான பாவம் செய்திருந்தாராகில், கர்த்தர் அவருக்கு தோன்றியும், தம் ஊழியக்காரன் அன்னியாவின்மூலம் அறிவுறுத்தியும் இருப்பார் என்று நாம் அனுமானிக்கக்கூடாது. இருந்த போதிலும், சவுல் தவறிழைத்திருந்தார், அதற்கான அடிகளையும், ஒரு சிட்சையையும் தக்கஅளவு அடைந்தார். சீர்திருத்துவதற்கு தகுந்த தண்டனையாக ஓரளவு பார்வை இழப்பு

அவரது வாழ்க்கையில் அனுமதிக்கப்பட்டது. இது பின்னாளில் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட வெளிப்படுத்தல்களின் பொருட்டு தாழ்மையை காத்துக்கொள்ளும் நோக்கில் அது இருந்தது—2கொரிந்12:7-9.

வேதாகமம் கூறுவதை நாம் புரிந்துகொண்டவிதமாக, கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் புண்ணியங்கள் மனப்பூர்வமாக செய்யும் எவ்வகையான பாவத்தையும் மூடுவதில்லை. மாறாக உள்நோக்கமின்றி நம்மால் செய்யப்படுகிற பாவங்களை மட்டுமே அவரது புண்ணியங்கள் மூடுகின்றன. பாவத்தை நேசிக்கிறவர்களும், பாவத்தை தெரிந்தெடுப்பவர்களும் இந்த யுகத்தின் சுவிசேஷசெய்தியால் ஈர்க்கப்படவில்லை என்று தோன்றுகிறது. தங்களுக்குள்ளாகவே நிறைவடை—யாதவர்களாயிருந்து, மாம்ச பலவீனத்தின் நிமித்தமாக மட்டுமே கஷ்டப்படுகின்ற சுபாவமுடையோர்க்கு இச்சுவிசேஷம் சென்றடைகிறது. கர்த்தரிடத்திற்கு வருமுன்பு, இந்த உத்தம இருதயமுடையோர் ஓரளவு மனப்பூர்வமான பாவங்களை எப்போதாகிலும் செய்திருப்பர்களானால், இவர்கள் அநேகமாக, ஒன்றில் தத்தம் செய்வதற்கு முன்னரோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ, அநேக அடிகள் அடிக்கப்படுவதற்கு ஒப்பான அனுபவங்களையும், சில பாடுகளையும் அடைந்திருக்கக்கூடும்.

நாம் எதை விதைக்கிறோமோ அதையே அறுப்போம்

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டிகளாக, ஒருவர் மாறும்போது, பழைய சுபாவத்தின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் தேவபிரமாணத்தின் முன்பாக சுட்டப்படி சரிசெய்யப்பட்டதாக நாம் புரிந்திருக்கிறோம். கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிற எவரும் மனிதசுபாவத்துக்கு மரித்தவராக தேவனால் கருதப்படுகின்றனர். ஆனால் அவரது கடந்த வாழ்க்கையில் முறையற்ற ஜீவியம் ஜீவித்திருந்து, பிரமாணங்களுக்கு எதிராக ஊறுவிளைவித்திருப்பாராகில், தன் உடல் ஆரோக்கியத்தை பாவம் செய்ததன்மூலம் பாதிப்புக்குள்ளாயிருக்குமானால், அந்தப் பாவங்களின் வித்துக்கள் அவரது சீரத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும். மேலும் தனது ஜீவியம் முழுவதும் இந்த கடந்த காலத்து தவறுகளின் விளைவாக துன்பத்தை அனுபவிக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாக நேரிடும். அல்லது, உதாரணத்துக்கு கூறுவோமாகில், கிறிஸ்தவனாவதற்கு முன்பு தன் கட்டுக்கடங்கா உணர்ச்சியை ஒரு நொடி கட்டுப்படுத்தத் தவறியதாலோ அல்லது குடிபோதையின் ஆதிக்கத்தாலோ, அவன் செய்த கொடுஞ்செயல் காரணமாக, தன் ஜீவியத்தின் இறுதிவரை அவரை பாதிக்கும். இதனால், இந்தப்பாவங்கள் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தால் மூடப்பட்டிருக்கவில்லை என்று அர்த்தமாகிவிடாது. இது தெய்வீகப்பிரமாணத்தை மீறினதாலும், ஒருவேளை மனிதரது பிரமாணத்தை மீறியதாலும் செய்த தவறான செய்கைக்கு கிடைத்த தக்கதண்டனையாகும். அவனது பாவங்கள் ஆதாமின் பலவீனங்களின் விளைவாக செய்யப்பட்டதாகும். மாறாக, மனப்பூர்வமானதல்ல என்று துல்லியமாக கூறமுடியும். கர்த்தரிடத்தில் அவன் தன் இருதயத்தை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவைகள் இனிமேலும்

அவனுக்கு எதிராக நினைக்கப்படுவதில்லை.

தன்னை தத்தம்செய்வதற்கு முன்னதாக காணப்பட்ட கிறிஸ்தவனுடைய எந்தப்பாவங்களும், தன்னை அர்ப்பணித்தபின் நினைக்கப்படுவதில்லை என்றபோதிலும், அவன் மாம்சத்தில் இருக்கும்வரை, தன் முந்தைய பாவங்களின் விளைவாக ஏற்பட்ட பலவீனங்கள் அல்லது இயலாமைகள் அவனோடு நிலைத்திருக்கும் என்பதும், அவன் அல்லது அவள் எதிர்த்துப்போராடுவதற்கென, இந்த பலவீனங்களை அல்லது பாவத்தின் விளைவுகளை எப்பொழுதும் கொண்டிருப்பான் என்பதும் நமது கருத்தாக இருக்கின்றது. ஒருவன் கிறிஸ்துவின் ஈடுபலியின் மூலமாக மன்னிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் ஏற்கப்பட்டாலும்கூட, “ஒருமனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்” என்பது இப்பிரபஞ்சத்திற்கான தேவனுடைய பிரமாணமாக இருந்து, நம் வாழ்வில் செயல்பட்டுவருகிறது. இயேசுவின் மூலமாக மீட்பை அடைந்திருக்காவிடில், இப்பாவங்களனைத்தும் நித்திய மரணத்தை வருவிக்கக்கூடியதாக இருந்திருக்கும். பாவமானது ஒருவருடைய மனதிலும் சரீரத்திலும் அதன் தாக்கத்தை உண்டாக்காதவரை, பாவத்தில் மூழ்க ஒருவனாலும் கூடாது. மேலும் புதுசிருஷ்டி இதில் அதிக அளவு போராடவேண்டியிருக்கும். அவன் போராடிவரும் அந்தப் பாவங்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்கு எதிராக, இரட்சகரின் புண்ணியத்தை அவன் நிலையாக பொருந்தச்செய்வானாகில், கர்த்தருடைய அனுதாபத்தைப் பெற்றிருப்பான். விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின்மூலம் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காக தினந்தோறும் அணுகும் விதமாக அவனுக்கு கிருபாசனம் இருக்கிறது. மேலும் தேவையானபோதெல்லாம் அவன் அங்கு செல்லலாம்.

பாவங்களில் மூழ்கியவர்கள் தங்கள் மனதிலும் சரீரத்திலும் அதன் பாதிப்புக்களை பெற்றிருப்பர். இதை களைந்தெறிய பலவருடங்கள் தேவைப்படலாம். இந்த உண்மையானது, கர்த்தரிடத்தில் தங்களை தத்தம் செய்யாதவர்கள் கூட சுத்தமான, தூய்மையானதொரு வாழ்க்கை வாழவும், முடிந்தவரைக்கும் மனித வாழ்க்கைக்கு உரிய பிரமாணங்களுக்கு இசைவாய் இருக்கநாடவும் உதவும். முழுஉலகமும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, இதனடிப்படையில் செயல்படுவார்களானால், அவர்கள் இதனையடுத்து வரவிருக்கும் யுகத்தில், முழு மனுக்குலமும் ஜீவனா அல்லது நித்திய மரணமா என்று பரிட்சிக்கப்படும்பொழுது மாபெரும் அனுகூலம் அடைவார்கள்.